

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Holstein er den store Spørger her i Tinget, der vilde medgaa uhyre megen Tid, hvis man skulde være til Disposition for det ærede Medlem med en fyldig Besvarelse af alt, hvad han kan finde paa at spørge om. Og disse Spørgsmaal, ja, dem retter han altid paa Grundlag af — jeg haaber for hans egen Skyld, at det er saaledes — en kunstlet Uvidenhed eller, hvor den er virkelig, saa en Uvidenhed, der kun kan have sin Aarsag i, at det ærede Medlem mulig ikke har været til Stede, da det, han spørger om, blev behandlet. Det ærede Medlem er den store Revser her i Tinget, og derfor maa han ikke undres over, at man ikke altid er tilbøjelig til at give ham Stof til en Fortsættelse af denne hans Virksomhed. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis Tinget var en Børnehave, saa vilde det ærede Medlem være frygtindgydende, men saadan er Forholdet jo ikke, og saa ved det ærede Medlem ogsaa, hvordan hans Opræden ved mange Lejligheder virker.

Jeg gaar imidlertid ud fra, at det, det ærede Medlem her spørger om, er han uvidende om som Følge af, at han ikke har været til Stede, thi jeg har gentagende her i dette høje Ting, baade ved Finanslovbehandlingen, ved Behandlingen af Ændringer til den gældende Arbejdsløshedslov samt ved første og ved anden Behandling af det Forslag, som her foreligger, redegjort for, hvad jeg angaaende disse Spørgsmaal havde under Arbejde, og hvorledes jeg tænkte mig, at dette Arbejde skulde resultere i Støtte til arbejdsløse, i Støtte til de Kommuner, der maatte tage sig af dem. Naar derfor det ærede Medlem spørger og er saa uvidende, som han i Dag har været, saa kan jeg ikke tænke mig, at det skulde være kunstlet for at tvinge mig til at gentage, hvad jeg mange Gange har sagt; det maa formodentlig skyldes en virkelig Uvidenhed, men Aarsagen dertil maa det ærede Medlem søge hos sig selv.

Med Hensyn til, hvad jeg vil gøre overfor Kommuner, som har sat Arbejder i Værk, saa har jeg, som sagt, baade her i Salen, overfor Købstadkommunernes Repræsentanter, Købstadforeningens Bestyrelse samt ved Meddelelser, jeg har udsendt gennem Ritzaus Bureau, redegjort for, at naar Kommuner sætter Arbejder i Gang for at aflaste Arbejdsløsheden, og naar det efter en Prøvelse i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg viser sig, at disse Arbejder enten ikke eller i hvert Tilfælde med Van-

skelighed lader sig udføre som Nødhjælpsarbejder, da vil Regeringen søge tilvejebragt en Støtte til disse Arbejders Udførelse, svarende til den, som i Henhold til Arbejdsløshedsloven gives til Arbejder, der udføres som Nødhjælpsarbejder i Lovens Forstand. Dette er Gang paa Gang meddelt Offentligheden, og jeg tvivler ikke om, at efter at jeg nu har meddelt det her, vil det ærede Medlem ikke fremtidig stille Spørgsmaal paa dette Punkt.

Hvad dernæst Hjelpekassestøtten angaar, saa har jeg gentagende, senest for et Par Dage siden her i Tinget, udtalt, at det var fornødent for at kunne tage Stilling til dette Spørgsmaal for det første at faa oplyst saa nogenlunde, hvilket Hjelpekasseforbrug der i indeværende Vinter vil komme; dernæst at faa afgjort, hvor meget af dette Forbrug der hidrører fra Ydelse af almindelig Hjelpekasseunderstøttelse, og hvor meget der hidrører fra Støtte til arbejdsløse. Derefter vil det være at afgøre, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade man skal ændre de hidtil gældende Regler for Statsrefusion til Kommunerne i Anledning af Hjelpekasseudgifter, og dette maa naturligvis ske paa en saadan Maade, at de to Udgiftsposter skilles fra hinanden, saa vidt det i det hele taget er muligt, saaledes at man kan tage særlig Stilling overfor de forskellige Aarsager, som har dikteret Nødvendigheden af at yde Hjelpekassehjælp.

Om dette saa skal ske ved, at Støtte ydes gennem Statskassen, eller om der er Mulighed for at forhandle sig til Rette om, at en saadan Støtte ydes af Arbejdsløshedsfonden, det kan endnu ikke afgøres — og det har jeg ogsaa gentagende udtalt her i Tinget —, fordi man endnu ikke kan være paa det rene med, hvilke Udgifter som Følge af Nødhjælpsarbejder, som Følge af Støtte til Kursus for arbejdsløse, Fonden vil faa i indeværende Vinter. Dersom det maatte vise sig, at de Byrder, som Fonden har maattet paatage sig, ikke vejer saaledes til, at der sker væsentlige Ændringer i Fondens Beholdning, ja, saa er det muligt, at man kan yde Støtten gennem Fonden. Jeg tør ikke sige noget endeligt derom; det vil kræve Lovgivning, og det er ogsaa muligt, at man paa dette Punkt vil blive staaende ved, hvad man hidtil har haft i Statens Forhold til Hjelpekassen: en direkte Statsstøtte.

Men alt dette, der er fornødent, for at man kan afgøre disse Spørgsmaal, kan først fremskaffes, naar man nærmer sig Slutningen af den Periode, som det hele